čtvrtletník ledňáčka
„jendy a ferdy“
aneb perličky z naší školičky

Mateřská škola Hýskov **4/2023**

Ahoj Hýskováci,

čas letí jako bláznivý, nezastavíte ho VY, ani MY. Párkrát jsme mávli křídly a Vánoce jsou tu za chvíli. My se ovšem v čase vrátíme a na krásný prosluněný podzim zavzpomínáme. Konec školkové chvilky poezie a teď fakta z podzimních událostí v MŠ LEDŇÁČEK HÝSKOV.

To si jednou takhle letíme s Ferdou na naši obvyklou dopolední obhlídku Hýskova, když v tom vidíme, že se před školkou něco děje. Už z dálky jsou patrná modro-červená světla policejní dodávky. Nejdříve jsme se lekli, že se ve školce něco přihodilo, ale když jsme spatřili děti, bylo to jasné. Do školky přijela dopravní policie, která s sebou přivezla služební dodávku, nejnovější Škodu Superb a motorku. Po povídání s paní policistkou o pokutách za rychlou jízdu, nehodách a dalších prohřešcích řidičů následovala prohlídka všech vozů. Děti byly v sedmém nebi. Mohly se posadit za volant dodávky i Škody Superb nebo vyzkoušet sedlo motorky. Některým zvídavějším se dokonce podařilo rozhoukat sirénu. K vidění byla také policejní výzbroj a děti se mohly zkusit jezdit slalom s kolečkem, které se využívá při šetření autonehod. Bylo to velmi zajímavé a příjemné dopoledne plné zážitků. Tímto děkujeme panu Potůčkovi, který tuto akci pro nás zorganizoval.

Perlička:

Paní policistka dětem vypráví o dopravních nehodách.
Kristýnka vykřikne: „Můj táta jel v noci po silnici a vyboural se, jelen mu tam totiž strčil parohy.
Ale za to táta nemohl. Viníkem je JELEN.“

POLICIE

DĚTI
DĚTI

V úterý 19. 9. měly všechny děti z naší mateřské školy opět o zábavu postaráno. Přijelo za námi Divadlo 100 dortíků s představením: „František jde do školky“. Jak již samotný název napovídal, hlavní postavou byla loutka malého chlapečka Františka, kterého čekala první cesta do školky. Celé představení bylo doprovázeno krásnými písněmi a hrou na akordeon. Děti představení velmi zaujalo. František přemohl všechny své strachy a obavy, a nakonec se mu ve školce moc líbilo. Potlesk dětí byl tak silný, že byl slyšet až ven.

Víte, čím je významné datum 21. října? Ne? My Vám to prozradíme. Je to DEN původních odrůd jablek. Napadlo nás dát jablíčkům trochu více prostoru a vyhlásili jsme Celotýdenní projekt Jablíčkobraní. Ve třídách se jablíčka objevovala ve všech činnostech, výtvarných, tělesných, hudebních. A jídelníček tento týden? Všude jablko, samé jablko. Ale musíme uznat, dobré to bylo naslano i nasladko. Nejen paní kuchařky ukazovaly své kulinářské umění, i naši svěřenci si vyzkoušeli, jak se peče z jablíček.

Předskokanem tohoto projektu byla 14. 10. obecní sobotní akce Hýskov vaří pro radost. Pro děti jsme zajistili nejen kulturní program, ale i soutěžní odpoledne nazvané též JABLÍČKOBRANÍ. Soutěžilo se v několika disciplínách – slalom s jablky, hod jablíčkem na cíl, najdi jablko v kupce sena. Součástí JABLÍČKOBRANÍ byl i fotokoutek. Přes velkou nepřízeň počasí účast byla přímo obrovská. A protože my s Ferdou máme k jídlu velmi kladný vztah, naše školka se zapojila také do vaření. Ochutnat jste od nás letos mohli dršťkovou polévku, staročeskou uhlířinu a jak jinak než jablečnou buchtu. Měl jsem tu čest být přímo u stánku, tak jako očitý svědek mohu potvrdit, fronta u nás byla neustále a nezbylo skoro nic. Jen pár drobečků jsem závěrem sezobl. Děkujeme všem členům naší agentury, že svůj volný čas věnovali sběru jablek, přípravě stanovišť, pokrmů, fotokoutku, nácviku vystoupení dětí, zajištění a organizace akce. I když ve večerních hodinách všichni odcházeli promoklí na kost, úsměvy a nadšení všech přítomných bylo pro ně odměnou.

Jak se již stalo tradicí, dostali jsme pozvání navštívit prvňáčky v základní škole. Předškoláci si tak mohli sednout do školních lavic, kam pravděpodobně za pár měsíců skutečně usednou. Školáci nám předvedli, co se za tak krátký čas ve škole naučili, a že jsme tedy koukali. Dostalo se nám pochvaly od těch, co je učí, že předškolní příprava byla vynikající. No museli jsme to sem napsat. Ne, že bychom se

chtěli chválit, ale máme z nich obrovskou radost. Však se to setkání neobešlo bez slziček. Školáci se na své bývalé paní učitelky vrhli a nechtěli je pustit z objetí. Společně si zazpívali, pohráli, vzájemně předali upomínkové předměty a slíbili si, že se určitě potkají znovu. Učitelská práce, vlastně není práce, je to poslání, a právě pro tyto okamžiky ji děláme. Děkujeme moc paní ředitelce Lence Štětkové, paní zástupkyni Martině Bednářové a paní učitelce Daně Jonášové za pozvání a milé přijetí. Moc si toho vážíme.

Ve středu 25. 10. přijelo do naší školky Mobilní planetárium. V nafukovací kopuli se nejprve uvelebily nejmladší děti, aby mohly na stěnách planetária sledovat pohádku o podmořském světě a poté předškoláci pohádku o ročních obdobích. Oba příběhy byly velice poutavé. Děti i my, okřídlení bratři, jsme odcházeli/odlétali s novými vědomostmi.

V úterý 31. 10. jsem si všiml, že děti chodí do školky v převlecích. Ze zvědavosti jsem zavolal Ferdu a letěli jsme se společně podívat za okna školky. Ve všech třídách se to hemžilo různými černokněžníky, čarodějkami, kočičkami, kostlivci a duchy až z toho šel strach. Na stolech byly takové dobroty od rodičů, že oči přecházely. Děti měly opravdu o zábavu postaráno. Při plnění nejrůznějších úkolů musely prokázat mnoho svých schopností. Od kouzelnického soustředění, přes neskutečnou hbitost, až po pekelnou zručnost. Nechyběla ani přehlídka kostýmů na červeném koberci a strašidelný rej. Na závěr dostal každý účastník Strašidelného plesu sladkou odměnu a diplom.

V měsíci říjnu jsme vyhlásili v rámci spolupráce s rodiči „Soutěž o nejoriginálnějšího draka." Děti měly společně s nějakým členem rodiny vyrobit draka, jakého Hýskov ještě neviděl. Jsme si s Ferdou říkali, jestli to nebude zadání moc těžké. Opak byl pravdou. Vaše výtvory byly neskutečné, zase jste nás překvapili. Moc děkujeme všem, kteří se do této soutěže zapojili, všichni obdrželi po zásluze odměnu. Radost s Vámi spolupracovat.

A teď to, na co jsme nejvíc pyšní. 3. 11. se uskutečnil již třetí ročník naší HALLOWEENSKÉ STEZKY. Strašidelná cesta, lemovaná světýlky a strašidly, startovala již tradičně před budovou MŠ U Statku, vedla přes Sokolovnu, k MŠ Družstevní, kde Ti nejodvážnější vstoupili do sklepení školky a seznámili se s místními strašidly. Dále se pokračovalo na obecní úřad, a kdo ve zdraví přešel lávku na cyklostezku k ovečkám, už byl v cíli. Na ty statečné tam čekala mrtvá nevěsta se svým ženichem padouchem, sladká odměna, teplý čaj pro malé odvážlivce, pro dospělý doprovod krvavý nápoj v podobě sváře a nezbytné opékání špekáčků. Děkujeme za zapojení se do akce paní starostce Veronice Šmolcnopové a strašidlům z obecního úřadu. Největší díky patří manželům Milerovým, kteří zajistili nákup chleba, kečupu, hořčice a 300 kusů špekáčků. Navíc se postarali o občerstvení pro naše strašidla, neboť počasí opět nezklamalo, lilo a lilo a lilo. O to víc nás překvapil Váš zájem. Do cíle dorazilo bezmála 250 malých účastníků plus jejich dospělý doprovod. To je slušná účast, co říkáte? Nejdříve jsme s Ferdou nadávali jako špačci, jestli to máme za potřebí v takovém počasí, kam by nikdo nevyhnal ani psa, natož ledňáčka, strašit někde po obci. Ovšem takový zájem nás ujistil v tom, že jsme to vymysleli správně a že to určitě nebyl poslední ročník. Naše velké poděkování patří panu Václavu Šíchovi. Je to člověk se srdcem na dlani. Z dodaných ingrediencí připravil pro všechny v polních podmínkách teplé nápoje a navíc dbal o bezpečnost našich nejmenších. Upozornil totiž naše strašidla v cíli, že by bylo dobré várnice označit nápisy ČAJ – SVAŘÁK, aby náhodou nedošlo k nějakému omylu. Udržoval oheň, vše doplňoval a spolu s Milerovými nám byli celou dobu k ruce. Děkujeme za Vaši pomoc a za vytvoření zázemí v cílovém prostoru, kéž by takových lidí chodilo po světě víc.

Konec adaptačního období pro nově příchozí děti se blížil, tak jsme to riskli. 21. 11. celá školka dvěma autobusy vyrazila na výlet. Cílem byla ČECHOVA STODOLA u Příbramě.

Průvodcem programu s názvem VÁNOČNÍ STODOLA byl ANDĚL. Ovšem, než naši svěřenci doputovali do nebe, museli projít pekelnou zkouškou. V pekle, kde byl pěkný nepořádek, pobýval tak trochu legrační čert. Zjistilo se, že mu vlastně ani nejde o potrestání hříšných duší, jako o to najít si parťáka na hraní karet a hospodyni. Jedna členka našeho týmu se mu zalíbila natolik, že byla v ohrožení. Vypadalo to, že už v pekle zůstane. Děti ovšem zabojovaly, naslibovaly kde co, zazpívaly a čert jim ji vrátil. Nebeská brána se otevřela. Ale ještě na nebesích bylo slyšet, jak čert hudruje: „Jsem z tý učitelky tak rozhozenej, že teď neusnu."

Děti si prohlédly staročeské stromečky, betlémy a odnesly si svůj vlastní výrobek s vánoční tématikou. Krásný výlet, který zvládli i ti nejmenší.

Perličky z Čechovy stodoly:

Anděl: „Na Vánoce připravujeme něco sladkého."
Eliška vykřikne: „Já vím, kapra!"

Anděl: „Jestlipak píšete, děti, dopis Ježíškovi?"
Vojta: „Já už si to PŘEDEPISUJU."

Anděl: „Děti, když se rozkrojí jablíčko, co se v něm objeví?"
Eliška: „KOMETA."

Tímto výletem jsme odstartovali ten nejkrásnější čas v roce – čas vánoční.

Školky se zahalily do vánoční výzdoby. Vyráběla se přáníčka, upomínkové předměty na vánoční jarmark. Děti nacvičily pásmo a poté ho 2. 12. předvedly před Vámi občany na vánočních trzích pořádaných obecním úřadem. A pak už nás navštívila pekelná inspekce. Ale to nás nemohlo překvapit, pekelná inspekce nic není, to je brnkačka. Kdo je hodný a poctivý nemusí se pekla bát.

Ale my, LEDŇÁČKOVI, jsme se přeci jenom trochu obávali. Čertů NEEE, těch my se nebojíme, ale už během října se nám nahlásila Česká školní inspekce na pravidelnou hloubkovou kontrolu. A když píšeme hloubkovou, tak myslíme hloubkovou. Zajímali se o předškolní vzdělávání, nově o výuku dětí s odlišným mateřským jazykem, o zájmovou činnost, o provoz, o jídelnu, o účetnictví atd. Když byla kontrola u konce, následovalo zhodnocení, ke

kterému jsme byli přizváni nejen MY LEDŇÁČCI, naše nejvyšší - paní ředitelka, její zástupkyně, ale i zástupce zřizovatele - paní starostka Veronika Šmolcnopová. Už jsme Vás napínali dost, takže výsledek: Dostali jsme neskutečnou pochvalu, před nastoupenou jednotkou, která nám vehnala až slzy do očí. Největší odměnou byla slova předsedkyně komise. Cituji: „Kdybych bydlela blíže, byla by Vaše školka ta, do které bych poslala své děti i vnoučata." Museli jsme se s Vámi o tu pochvalu podělit, protože pochvala je největší motivace do další práce. A taky víme, teď už jisto jistě z těch nejvyšších míst, že založení naší agentury a vytvoření týmu LEDŇÁČKOVÝCH byl dobrý tah. Ovšem ESO v rukávu, je ta, kterou jsme s Ferdou pověřili vedením obou budov školek, jídelny i sportovní haly. Inspekce nám potvrdila, že je to osoba s velkým srdcem, která na své místo patří. Právě díky ní se nám dostalo takového hodnocení. Děkujeme.

Se tady chválíme, ale my víme, že bez podpory zřizovatele, Vás rodičů a příznivců MŠ, kteří nás podporují různými sponzorskými dárky, by to tak dobře nefungovalo. Jmenovitě bychom chtěli poděkovat paní Novákové a paní Dlouhé. Moc si vážíme práce nejen pedagogů, ale také provozních, paní kuchařky a pana školníka Vendy. A když jsme u té kuchyně, kontrolorky ČŠI se po celé tři dny inspekce stravovaly v naší školní jídelně a pozor! Tak dobře se prý ještě nikde nenajedly. Tak si dejte taky něco dobrého a pobavte se u perliček z naší školičky, ať Vám chutná, milí čtenáři.

Tak to by bylo vše, přejeme VÁM KRÁSNÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH, HLAVNĚ KLID A POHODU

JENDA a FERDA

a všichni

LEDŇÁČKOVI

Perličky z naší školičky:

Ráno na školkovém telefonu si paní učitelka přečte originální omluvenku:
„Omluvte prosím na zítra Matyáška, jde NA HOUBY.

Paní učitelka:
„Vlastičko, v kolik hodin sundáváme okluzor?“
Vlastička: „Ve ČTVRTEK na osm.“

Na oběd je játrová omáčka s rýží:
Ondra: „Já bych chtěl přidat omáčku, rýži a taky NĚJAKEJ BRAMBOR. “

Při ranních hrách:
Nelinka: „Jsme tady dvě Berušky, dvě Rybky a dva Ledňáčci. To je dohromady šest.“
Teodorka: „Já jsem taky tak nějak chytrá jako Nelinka, taky bych to asi odhadla.“

Honza: „Paní učitelko, ona jí svoje nudle.“
Paní učitelka: „To se nejí.“
Holčička: „Když mně to moc chutná.“

Klárka říká Nele:
„Můj táta je kuchař. A nejradši mám, když udělá ke snídani ŽEBRA. Z prasete!“

Teodorka:
„Lucko, víš že Leuška je napůl česká a půl slovenská? A je to proto, že má babičku na Slovensku.“

Paní provozní pomáhá u Berušek stlát po odpočinku lehátka, Ondra se na ní zakouká a pronese:
„VĚRUŠKO, ty jsi ale GAZELA.“

Děti na svátek sv. Martina vyrábí podkovy z alobalu:
Paní učitelka: „Já vám, děti, ukážu a řeknu, z čeho budeme vyrábět podkovy.“
Kája: „Já to vím, budeme je vyrábět z ABALU.“

Paní učitelka:
„Barunko, ty jsi ostříhaná, viď?“
Barča: „No, maminka mě nechala ostříhat, protože mi nečešeš culíky.“

Téma: Kdo bydlí v našem domě
Paní učitelka: „S někým bydlí třeba pejsek nebo kočička.“
Ondrášek: „Já nemám nic, táta s mámou mi to nedovolí. Počkám, až umřou, a stejně si toho psa koupím.“

Paní učitelka na dotaz dětí, proč někdo nemá doma zvířata:
„Když je někdo pořád v práci, tak nemá čas se starat o zvířata.“
Ondra: „Táta je pořád v kanclu a máma ta jen vaří, u nás by zvíře nepřežilo.“

Vojta při pohledu z okna na projíždějící vlak:
„Paní učitelko, ta lokomotiva byla celá černá a pěkně stará.“
Paní učitelka v legraci řekne:
„Tak jako já, viď, Vojto?“
Vojta: „To ne, ta musela být starší, tak 100 let. Ta modrá lokomotiva, co tady jezdí, bude tak stará jako TY.“

